RESEARCH ARTICLE

INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL OF TAMIL
சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

OPEN ACCESS

DOI: 10.34256/irjt224s168

கரகாட்டக்கலை ஓர் பார்வை

ச. விக்னேஷ் [அ, *]

[அ] தமிழ்த்துறை, பெஸ்ட் இண்டர் நேஷனல் பள்ளி (சி.பி.எஸ்.இ), கடையநல்லூர், தென்காசி-627751, தமிழ்நாடு, இந்தியா

A Study of Karakaatakalai

S. Vignesh [a, *]

[a] Department of Tamil, Best International School CBSE, Kadayanallur, Tenkasi-627751, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
svignesh22071994@gmail.com

Received: 11-07-2022
Revised: 28-09-2022
Accepted: 17-10-2022
Published: 12-12-2022

Check for updates

ABSTRACT

Humans after finishing their food they spend their time usefully. Thus, they found out many arts and enjoyed it. They not only created art they himself enrolled in it and make others happy. Folk arts have developed with the only intention to make others happy. Then it can be divided into three types. They are folk practices, folk arts and folk science. Karakkatam is one of the very famous art in Tamil Nadu. This article says about karakattam art, its types and its importance with the help of two novels.

Keywords: Folk Arts, Karakkatam, Folk dance, Folk Practices.

முன்னுரை

கரகாட்டம் ஆனது பல்லாண்டுகளாய் நம் மரபுடன் இணைந்து வாழும் கலை ஆகும். கரகாட்டம் தமிழர்களின் பாரம்பரிய ஆட்டங்களில் ஒன்று. தலையில் கரகம் வைத்து ஆடும் ஆட்டம் இதுவாகும். கரகம் என்பது ஒரு பானை வடிவ கமண்டலத்தைக் குறிக்கும். அதாவது கரகம் என்பது பித்தளைச் செம்பையோ, சிறிய குடத்தையோ தலையில் வைத்துத் தாளத்திற்கு ஏற்ப ஆடுதல் ஆகும். சங்க இலக்கியங்களில் கரகாட்டம் குடக்கூத்து என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (Chellam, 2007). பல விதங்களில் அலங்கரிக்கப்பட்ட கரகத்தை தலையில் வைத்தபடி, சமநிலை பேணி கரகாட்டம் ஆடப்படும்.

நாட்டுப்புறக் கலைகளின் நோக்கம்

தமிழ்நாடு பலவகையான நாட்டுப்புறக் கலைகளின் அருங்காட்சியகமாகவே உள்ளது. மக்களின் சமயவுணர்வு, சமுதாய வாழ்வு நம்பிக்கைகள் பழக்க வழக்கங்கள், உறவு முறைகள், உணர்ச்சிக் கூறுகள் ஆகியவற்றைச் சிறப்பாக விளக்கும் தன்மைகள் நாட்டுப்புறக் கலைகளில் நிறைந்துள்ளன (Backiamary, 2007). இத்தகைய சிறப்புமிக்க நாட்டுப்புறக் கலைகளின் நோக்கங்களாவன. கலைகள் தோன்றி வளரும் காலக்கட்டத்தில் மக்களின் வாழ்க்கை நிலை, அறிவுநிலை, மனநிலை ஆகியவை எவ்வாறு இருந்தன என்பதனை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. நாட்டுப்புறவியலின் அடிப்படை நோக்கங்களைக் மையமாகக் கொண்டு கலைகள் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்று கூறுவது இன்பத்தை முதன்முதலில் பொறுத்தமாக அமையும். சமய உணர்வு, அச்சஉணர்வு, நோய்த் தடுப்பு, பேயோட்டல், திறமை காட்டல், வலிமை பெருக்கல், பொழுது போக்கல் என்று பலவிதமாகக் கலைகளின் நோக்கத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டே போகலாம். நன்றிக்கடன் வீர வணக்கம், முன்னோர் நினைவு போன்ற பலவற்றைக் கொண்டாட விழாக்கள் அமைத்துக் கலைநிகழ்ச்சிகளைப் பலவிதமாக நடத்தி இருக்கலாம். விழாவின்

நோக்கம் சுவையாக நிறைவேற கலைகளை அதற்குத் தக்கவாறு அமைந்திருக்கக்கூடும். உணர்ச்சி, எண்ணம், கருத்து, வாழ்க்கைமுறை, பண்பாடு போன்றவற்றில் வேறுபாடுடைய பல இனங்களாகவும் குழுக்களாகவும் வாழ்ந்து வந்த மனிதன் தனக்குரியவற்றைத் தகுந்த முறையில் இனிமையாகப் புலப்படுத்த விரும்பும்போது பலவிதமான கலைகள் குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காக உருவாகியிருக்கலாம் (Arivuduai Nambi, 2010). பருவமாற்றத்தை உணர்த்தவும். வாழ்க்கைப் நினைவுருத்தவும், நம்பிக்கைகளை பருவங்களை உறுதிப்பெறச் செய்யவும், நல்லவற்றை அறிவிக்கவும், வாழ்வை நெறிப்படுத்தவும், பரம்பரைப் பண்பாட்டுணர்வைக் காக்கவும் கலைகள் மூலம் முயன்றிருக்கலாம். பகை உணர்வை வெளிப்படுத்தவும் அன்பைப் புலப்படுத்தவும் திறமைகளை நிலைப்படுத்தவும் வடிகாலாகவும், வாய்ப்புகளாகவும் அமைந்திருப்பது கண்கூடு (Sakthivel, 1983).

கரகாட்டம்

தமிழ்நாட்டின் நாட்டுப்புற நடனங்களில் தலைசிறந்த ஆட்டமாக மக்களால் விரும்பப்படுவது கரகாட்டம் ஆகும். மண், செம்பு, பித்தளை போன்றவைகளால் வாய்ப்புறம் குவிந்தும் அடிப்புறம் பெருத்தும் காணப்படும் குடம் கரகம் எனப்படும். மஞ்சள் நீர், அரிசி, மணல் போன்றவைகளால் நிரப்பி வாய்ப்புறம் மூடி மேல்பகுதி பல வர்ணங்களாலும், பூக்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட குடத்தை தலையில் வைத்துக் கைகளால் பிடித்துக் கொள்ளாமல் பல்வேறு அசைவுகளை நிகழ்த்தி ஆடும் ஆட்டமே கரகாட்டம் எனப்படும் (Velusamy, 2015).

இலக்கியத்தில் கரகம்

"நூலே கரகம் முக்கோல் மணையே ஆயுங்காலை அந்தணர்க் குரிய" எனத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது (Arunachalam, 1994).

கலித்தொகை, புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை பதிகம் 12 முதலான பிற நூல்களிலும் கரகம் என்ற சொல் நீர்நிறை கமண்டலத்தைக் குறிப்பதாக அமைந்துள்ளது (Puliyur Kesikan, 2015; Puliyur Kesikan, 2010; Venkatasami nattar, 2008). இவ்வாறு தொடக்கத்தில் அந்தணர் கையில் ஏந்திய நீர்நிறைந்த கமண்டலத்தைக் குறித்த கரகம், பின்னர், புண்ணிய நீர்நிறைந்த குடத்தையும் குறித்திருக்க வேண்டும். கரகம் கமண்டலம், என்ற சொல் பூங்கரகம் இரண்டையும் குறிக்கும் எனக் கலைக்களஞ்சியம் குறிப்பிடுவதும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. இலக்கியங்களில் பல்வேறு இடங்களில் கரகம் என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

புறநானூற்றுக் கடவுள் வாழ்த்துப்பாடலில்

"எல்லா உயிர்க்கும் ஏமம் ஆகிய நீரறவு அறியாக் கரகத்துத் தாழ்சடைப் பொலிந்த அருந்தவத் தோற்கே"- என்ற அடிகளில் நீர்வற்றி அறியாத கமண்டலத்தை உடையவன் சிவபெருமான் என்று வணங்கும் இடத்தில் வரும் கரகம் என்ற சொல்லுக்கு கமண்டலம், குண்டிகை என உரையாசிரியர் பொருள் எழுதியுள்ளார் (Puliyur Kesikan, 2010). வாய்ப்புறம் குவிந்த பாத்திரத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகவே கரகம் காணப்படுகிறது.

"ஆங்கது கொணர்ந்து ஆங்கு ஆயிழை கோட்டத்து ஓங்கிருங்கோட்டி இருந்தோய் உன்கைக் குறிக்கோள் தகையது கொள்க எனத் தந்தேன் உறித்தாழ் கரகமும் உன் கையது அன்றே, கதிர் ஒழி காறும் கடவுள் தன்மை" - (சிலப்பதிகாரம், வஞ்சிக் காண்டம், வரம் தரும் காதை) என்ற வரிகளில் உறியிட்டுக் கொண்டு வந்த நீருடைய கமண்டலம் உன் கையில் உள்ளது என்று சொல்லும் இடத்தில் கரகம் என்ற சொல் கமண்டலம் என்று பொருள் கொள்ளப்படுகிறது.

அம்மன் வழிபாடும் கரகமும்

கிராம தேவதை எனப்படும் அம்மன் கோவில்களில் நிலையான சிலைகளுக்குப் பதிலாக குடத்தில் நீர் நிறைந்து அதில் வேப்பிலைகளைச் செருகி அதனையே அம்மனாகக் கருதி வழிபடும் வழக்கம் கிராமப்புறங்களில் வழக்கமாக இருந்துவருகிறது. அதனை இன்றும் நாம் காணலாம் (Velusamy, 2015).

கரகாட்டமும் கலைஞர்களின் திறன்வெளிப்பாடும்

தொடக்கத்தில் கோயில் விழாக்களில் மட்டுமே ஆடப்பெற்று வந்த ஆட்டக்கரகம் எனப்படும். கரகாட்டம் பின்னர் பொது நிகழ்ச்சிகளிலும் இடம் பெற்றது. பொது நிகழ்ச்சிகளில் இடம் பெற்ற பின்னர் கரகாட்டம் ஆடுவோர் தம் ஆட்டத்தில் மரபாட்டத்தோடு தம் திறமையை வெளிப்படுத்தக்கூடிய புதிய புதிய விளையாட்டுக்களையும் அதனோடு சேர்த்துக் கொண்டனர். கரகாட்டத்தைக் கலைஞர்கள் ஆடும் முறையைக் கொண்டு, 1. ஆடல் வகை சார்ந்த கரகாட்டம், 2. விளையாட்டுவகை சார்ந்த கரகாட்டம் என்று இரண்டு வகைகளாகப் பகுத்துக் காணலாம் (Velusamy, 2015).

ஆடல்வகை சார்ந்த கரகாட்டம்

ஆடல்வகை சார்ந்த கரகாட்டத்தை மரபுவழி ஆட்டம் என்றும், புதிய ஆட்டம் என்றும் இருவகையாகப் பிரிப்பர்.

மரபுவழி ஆட்டங்கள்

தொன்றுதொட்டு ஆடப்பட்டுவரும் பழமையான ஆட்டங்கள் மரபுவழி ஆட்டங்கள் எனப்படும்.

1. ஒண்ணாங்காலம், 2. ஸ்ரீராமச்சந்திரன், 3. இராஜபார்ட், 4. ஆரவல்லி, 5. பவளக்கொடி, 6. அரிச்சந்திரன், 7. கட்டபொம்மன், 8. காவடி, 9. மகுடி, 10. கள்ளபார்ட், 11. முளைக் கொட்டுக் கும்மி முதலாயின மரபுவழி ஆட்டங்கள் ஆகும். இவற்றுள் சில நாடகமேடைப் பாடல்களின் தாக்கத்தால் அந்நாடகங்களின் பெயரையே ஆட்டத்தின் பெயராகவும் கொண்டு விளங்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ஆரவல்லி, பவளக்கொடி, அரிச்சந்திரன், கட்டபொம்மன் முதலிய ஆட்டங்களைக் குறிப்பிடலாம். ஸ்ரீராமச்சந்திரன், இராஜபார்ட் என்ற ஆட்டங்கள் நாடகப் பெயரைக் குறிப்பிடாவிட்டாலும் இவையே நாடகப் பாடலுக்காக ஆடும் ஆட்டங்களாகும். கள்ளபார்ட், மகுடி ஆகிய ஆட்டங்கள் தொழில் அடிப்படையில் தோன்றிய ஆட்டங்கள் ஆகும். காவடி, கும்மி முதலியன பக்தி அடிப்படையில் தோன்றிய ஆட்டங்களாகும். ஒண்ணாங்காலம் என்ற ஆட்டம் மட்டும் பயிற்சி அடிப்படையில் தோன்றிய ஆட்டமாகும். இம்மரபுவழி ஆட்டங்கள் ஆடப்பெறும் தன்மை குறித்து தெளிவாக எடுத்துரைப்பர்.

திரௌபதி மாரியம்மன்

கர்நாடகா, கேரளா, ஆந்திரா மாநிலங்களில் கரகாட்டம் பல்வேறுப் பெயர்களில் பல்வேறு இடங்களில் ஆடப்பட்டு வருகிறது. குருச்சேத்திரப்போருக்குப் பின் திமிராசூரன் திரௌபதியின் அழகில்மயங்கி அவளைத் தூக்கிச் செல்ல முற்பட்ட போது திரௌபதி வீரவடிவம் எடுத்துத்தலையில் கும்பத்துடன் தோன்றியதால் நெருப்புடன் தொடர்புடைய வன்னியர்கள் நெருப்பிலிருந்து, தோன்றிய திரௌபதியை வணங்கும் போது கரகம் தலையில்வைத்து ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் தாய் தெய்வமாக வணங்கப்படும் மாரியம்மனுக்கு விழாஎடுக்கும் நாட்களில் கரகாட்டம் ஆடிமகிழ்கின்றார்கள். திரௌபதி மாரியம்மன் இருவரையும் சக்தியின் வடிவமாக எண்ணி வடநாட்டவரும் தென்னாட்டவரும் கரகம் வைத்துப்பாடி ஆடுவதில் இறையின்பத்தை அடைகின்றனர் (Velusamy, 2015).

கரகத்தின் வகைகள்

கரகாட்டத்தில் பலவகை உள்ளன. பூங்கரகம், அக்கினி கரகம், சக்தி, கரகம், ஆட்டக்கரகம் எனப்படும்.

பூங்கரம்

பூங்கரகம் எடுப்பதற்காக வேண்டிக் கொண்டவர்கள் புது மட்குடத்தின் மேல் சுண்ணாம்பு நீராலும், செம்மண்ணாலும் அழகான கோலங்கள் வரைந்து அதில் மஞ்சள் நீர் ஊற்றிப் பானையைச் சுற்றிப் பலநிறப் பூக்களால் அலங்கரித்து அக்குடத்தைத் தலையில் சுமந்துச் சென்று அம்மனை வழிபடுதல் பூங்கரகம் எடுத்தல் எனப்படும்.

அக்கினி கரகம்

மட்குடத்தில் பாதி அளவிற்கும் களிமண் நிரப்பி அதன் மேல் தவிட்டைப் போட்டு தவிட்டின் மேல் மாமரக்குச்சிகள் போன்றவற்றை தீ மூட்டி மட்குடத்தின் மேற்புறத்தில் தீக் கங்குகள் விட்டு எரியும்படிக் கரித்துண்டுகளால் நெருப்பை உண்டாக்கிச் செய்யப்படும் அக்கினிக் கரகத்தை இவ்வேண்டுதல் உள்ள ஆண்களும், பெண்களும் தலையிலும், கையிலும் மட்குடத்தின் சூட்டைப் பொருட்படுத்தாது சுமந்து சென்று அம்மனை வழிபடுதல் அக்கினிக் கரகமெடுத்தல் எனப்படும் (Velusamy, 2015).

சக்திக்கரகம்

மாரியம்மன் உருவசிலையோ அல்லது மாரியம்மனாக நடப்பட்ட புனித கற்சிலையோ இல்லாத இடங்களில் கூடத் தொலைவில் உள்ள மாரியம்மன் கரகக்குடத்தில் கோயிலில் உள்ள இருந்துக்கொண்டு மாரியம்மனின் சக்தி உருவமாகக் கருதி இம்மாரியம்மன் எழுந்தருள நீரையோ அந்தக் கரகக்குடத்தையோ ஒரு சிறு பந்தல் போட்டு அதன் கீழ் மாரியம்மனின் குறியீடாக இந்த நீர் நிரம்பிய மண்ணாலான கரகத்தை வைத்து வணங்குகின்றனர். வரப்பட்ட பின்பு கரகத்தின் மேல் மாரியம்மனின் உருவச்சிலையை வைத்துக் கட்டி சுற்றிலும் பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு மட்குடமே சக்தி கரகம் என்றழைக்கப்படுகிறது (Velusamy, 2015).

ஆட்டக்கரகம்

நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு தலையில் வைத்துக் கைகளில் குடத்தைப் பிடிக்காமல் நையாண்டி செம்புக் கரகத்தைத் மேள இசைக்கு ஏற்ப உடலை வளைத்தும், குனிந்தும், நிமிர்ந்தும், ஓடியும் நடைப்போட்டும் ஆடுகையில் தலையிலுள்ள கரகம் கீழே சாய்ந்து விழுந்து விடாதபடிப் பார்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

கரகாட்டக் கலைஞர் தலையில் ஒரு கரகாட்டத்துடன் ஆடுவதோடு நின்றுவிடாமல் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக ஏழு கரங்களை அடுக்கி வைத்து அவைகளைத் தலையில் வைத்துக் கைகளால் பிடிக்காமல் ஆடவும் செய்கின்றார். காலில் சலங்கை அணிந்து ஆடும் கரகாட்டக் கலைஞர்கள் இந்நடனத்தில் புதுப்புது உத்தி முறைகளைப் பயன்படுத்தி ஆடிவருகின்றனர். கரகத்தை தலையில் வைத்துக்கொண்டு விறு, விறுப்பானதும் விரைந்துமான உடல் அசைவுகளின் போது கரகம் தலையிலிருந்து கீழே விழுந்து விடாமல் சமன் செய்து ஆடுகின்றனர். இக்கரகாட்டத்தின் சிறப்பு நிலை உடலை தலையிலுள்ள கரகம் விழுந்து விடாதவாறு ஆடும் ஆற்றலில் எப்படியெல்லாம் வளைத்து ஆடினாலும் அடங்கியுள்ளது. உடலின் இருப்பு நிலைகளை இயல்புக்கு மீறிய நிலைகளில் வைத்து அந்த நிலைகளிலும் தலையிலுள்ள கரகம் விழுந்து விடாதவாறு ஆடும் ஆற்றலில் அடங்கியுள்ளது. உடலின் இருப்பு நிலைகளை இயல்புக்கு மீறி நிலைகளில் வைத்து அந்த நிலைகளிலும் கரகம்

தலையிலிருந்து நழுவாமல் புவியீர்ப்பைச் சமன்செய்து சமாளிப்பதற்கான ஒரு போராட்டத்தில் கலைஞன் அடைகின்ற வெற்றியே கரகாட்டம் ஆகும் (Velusamy, 2015).

கரகம் எடுப்பதற்கான காரணங்கள்

மனிதன் நல்வாழ்க்கை வாழ்வதற்கான வழியை கடைபிடிக்க செய்வது இறை உணர்வு ஒன்றே ஆகும். தெய்வத்தின் மீது நம்பிக்கை வைக்கும் ஒருவன் தனக்கு காப்பாற்றிவருவது தெய்வம் தான் என்று நினைக்கின்றான்.

தனக்குத் தேவையான உணவு, உடை, இருப்பிடம் இவற்றையெல்லாம் குறைவின்றி கொடுப்பது தெய்வம் தான் என்று நம்புகின்றான். தேவைகளின் குறைப்பாட்டின் போதுதான் தீமை செய்து விட்டதாகவும் தெய்வம் அதற்கான தண்டனையைக் கொடுக்கிறது. என்பதனால் தான்தன் தேவைகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை. என்றுஎண்ணுகிறான். இதனால் தீமைகள் செய்வதற்கு அஞ்சுகிறான். கிராமப்புறங்களில் மக்கள் மாரியம்மன் தங்களுக்கு நலத்தையும் உடல் மழை வளத்தையும் கொடுக்கிறாள் என்று நம்புகின்றனர். திருவிழாகாலங்களில் கரகமெடுத்துச் சடங்குசெய்கின்றனர். இப்பெண் தெய்வத்திடம் தங்கள்காரியங்கள் நிறை வேறுவதற்காக பூங்கரகம், அக்கினிக்கரகம், ஏந்திக்கொண்டு தீமிதிப்பதாகவும், அலகு குத்திக் கொள்வதாகவும் வேண்டிக்கொண்டு வேண்டுதல்களை நிறைவேற்றவும் செய்கின்றனர். இதுசக்திகரகம் எனப்படுகிறது. இக்கரகத்துக்குள் அம்மனேவந்து அமர்ந்திருப்பதாகவும் நம்புகின்றனர்.

முடிவுரை

நாட்டுப்புறக்கலைகளில் சிலகலைகள் முன்புமக்களிடையே மிகுந்தவரவேற்பு பெற்றிருந்ததையும் தற்காலத்தில் வரவேற்புக்குறைந்து வருவதையும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. எதிர்காலத்தில் இப்போதுள்ள கலைகளுக்கும் கூட இந்நிலை ஏற்படலாம். இவ்வாறு தமிழகத்தில் நாட்டுப்புறக்கலைகள் அழிந்ததுகொண்டும் மறைந்து கொண்டும் மாறிக் கொண்டும் வருகின்றன. அவற்றைப் பாதுகாத்துப் பேணி, அவற்றைப் பற்றி அறிவியல் சார்ந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

References

Arivuduai Nambi, M.S. (2010) Tamiliga Naatupuraviyal Aaivukal, New Century Book house, Chennai, India.

Arunachalam, M. (1994) Tholkappiyam Porulathikaram Agathinaiyiyal Urai Valam, Madurai Kamaraj University, Madurai, India.

Backiamary, F. (2007) Nattupurakalai kuththu, Anjana Tamil Pathippagam, Chennai, India.

Chellam, V.T. (2007) Tamilar panpadum payanpadum, Anjana Tamil Pathippagam, Chennai, India.

Puliyur Kesikan, (2010) Purananooru Thelivurai, Saradha Pathippagam, Chennai, India.

Puliyur Kesikan, (2015) Kalithogai, Saradha Pathippagam, Chennai, India.

Sakthivel, S. (1983) Naattuppura eyal aaivu, Manivasagar publications, Chennai, India.

Velusamy, (2015) Karakattakalai, Manivasagar publications, Chennai, India.

Venkatasami nattar, N.M. (2008) Silappathikaram, Ramaiya pathipagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License